

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petitive vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempeľ za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Vabilo na naročbo.

S prihodnjim mesecem se začne novo četrtletje. Prosim torej vse tiste gg. naročnike, katerim koncem tega meseca naročnina poteka, da jo blagovolijo ob pravem času ponoviti. Vse druge rodoljube slovenske pak, kateri niso še naročeni, vabimo naj pristopijo v kolo naših podpirateljev, ker samo z zedinjenimi močmi vseh poštenih domoljubov nam bode mogoče odbiti zunanje in notranje protivnike narodnega edinstva vseh Slovencev in Slovanov, in samo z občno podporo bode našemu, z mnogimi žrtvami ustanovljenemu organu vseh Slovencev mogoče, delati za narodno vzbujanje in politično omiko.

Od prvega prihodnjega meseca odpremo nov oddelek v listu „Gospodarske stvari“ ter bomo prinašali vse za naš narod važne gospodarske novosti, žitne cene itd. iz Trsta, Ljubljane, Maribora, Celja, Zagreba, Siska itd. „Slovenski Narod“ velja po pošti prejemati

za avstro-ogerske dežele:

za celo leto 10 gld. — kr.

za pol leta 5 „ — „

za četrt leta 2 „ 60 „

Za tuje dežele:

za celo leto 12 gld. — kr.

za pol leta 6 „ — „

za četrt leta 3 „ 25 „

Naročnina naj se blagovoli pošiljati administraciji „Slov. Nar.“ (najboljše po pošt-nih nakaznicah) v Maribor.

Uredništvo in administracija „Slov. Naroda“.

Duhovenstvo in nemška vlada.

Na drugem kraji denšnjega lista povemo, kako so vladajoči nemški liberalci, ako se jim za njih pruske namere koristno zdi, za silo tudi klerikalni, ravno tako dobro kakor podpirajo vse, kar je stanovskemu ščuvanju podobno. Ker ima ustavovernost samo ta namen, to polovico Avstrije pripraviti in pognojiti, da bodo enkrat rastle pruske prisvojitve do Adrije, šetajo se ustavoverci včasih prav radi s kardinalom Ravšerjem pod pazuho, samo da je ustavoveren, da si, in akoprem je on oče onega konkordata, na katerega so tako dolgo navale delali, da je padel — se ve da njegov pad države ni rešil. Poleg Ravšerja imajo tudi več drugih višjih duhovnov za ustavovernost, na pr. škofje po Slovenskem so politično jako značajni in gredo, če treba, z vsako vlado v političnih vprašanjih.

Ali to ni dovolj, da imajo nekatere (ne vse) višje duhovne. Važnejši, ker mnogoštevilnejši so nižji duhovni. Oni živijo med ljudstvom in imajo večji vpliv nanj nego višji gospodje. Če hoče torej ustava rešena biti, treba je pridobiti nižje duhovenstvo — tako so modro zračunili, in postavili v prestolni govor pasus, da bode ta vlada materialno stanje nižjega duhovenstva izboljšala.

Proti temu bi gotovo noben pravičen človek nič ne imel. Krivica je, da mora mnogi kaplan, kateri je gimnazijo in teologijo zvršil, kateri mora o potrebi v burni zimski noči vstati in uro hoda daleč k bolniku v snegu in vihri hoditi, po več ur v izpovednici zmrzovati — živeti ob bornih 250 ali 300 gld., ali pa celo da si mora te „kebre“ še le z žakljem v roki kakor bernjavs od bajte do bajte nabirati, med tem ko na tisoče krepkih penzionistov na državne stroške lenobo pase, ali pa nekateri višji duhovskega in drugih stanov v nebo kričeče velike dohodke uživajo. Reguliranje, stalno uredjenje in razmerjenje duhovenskih plač je ve-

tika potreba in pravična vlada jo bode morala v roke vzeti.

Ali kako jo je v roke vzela nemško-ustavoverna vlada! Tako, da se vidi da jej ni za nižje duhovenstvo, ne za pravico nego za lasten dobiček. Pol milijona goldinarjev hočejo dati za enkrat v podporo potrebnim duhovnikom. Ali še to malo miloščino dajo tako kakor česki list pravi: da bode levica vedela, kaj desnica da. V finančnem odboru, kjer so se o tem posvetovali, bil je minister za uk in bogočastje Stremayer tako odkritosrčen, da je rekel: ka samo tisti duhovniki bodo dobili, katerih državljansko držanje to priporoča. To se pravi: kateri duhovnik bode hotel pri volitvah agitirati za zdanje nemško vlado, tisti dobi od tega pol milijona nekaj plačila za svoje „državljansko držanje.“ Torej kakor misli vlada kupiti uradnike, katere že tako ima, tako misli tudi duhovnike. Čudno, da so vladni možje še tako odkritosrčni!

Če se ne motimo je v Avstriji 57.800 duhovnov. Ako odbijemo one ki niso „nižji“ in one, ki niso potrebni, ako odbijemo še one, ki niso pri vladi dobro zapisani torej eo ipso nič ne dobe, pa vzamemo samo 17.000 duhovnikov, dobi torej vsak po 30 gld. Za istino dober kup bi radi tako močno falango kupili. Judež Iskarijot je svojega mojstra prodal za 30 srebrnjakov, našim duhovnikom se pa ponuja naj svoje politično prepričanje prodajo za 30 papirnjakov!

No kar se tiče slovenskih duhovnikov nismo v strahu. Po vsej preteklosti našega narodnega duhovenstva ni pričakovati, da bi se jih kaj na ta čin kupiti dalo. Preverjeni smo, da bodo držali se Greuterjeve besede, da bodo tudi raji glad trpeli, nego iz teh rok almozno vzeli s takim namenom, kakor ga liberalni Stremayer objavlja.

Ali škandal je, da je država že tako daleč prišla, da se z njenim denarjem kani javni podkup za strankarske namene proglašati. Če to ni

Listek.

Slovenska narodna banka.

IV.

Moj namen ni, specijelno o zavarovalni banki „Sloveniji“ pisati. Če bi si bil to predvzel, bi bil dal tem svojim listkom drug naslov. Jaz sem si vzel širšo banko, nego je zgoljna zavarovalnica, za svoj cilj. Vendar se pa, tudi ako bi hotel, te stvaritve ne morem celo izogniti. Primoran sem tedaj če hočem ali nečem mimogrede tudi o „prvej običnej zavarovalni banki „Sloveniji“ ktero reči. Kar bodem rekel, bodem storil kot celo objektivni kritik. Moja nakana ni ne proti njej ne za njo pisati.

Kdo je to dete krstil, tega ne vem. To pa vsakter vidi, da mu je veliko predolgo ime dal. Čemu „prva“ in čemu „občna“? Kaj se je nameravalo s tema dvema pridevkoma reči? Poleg mojega mnenja bi bila brez vse škode oba dva lahko izostala. S takimi pridevki se denes le še na škatuljicah za „biks“ ali za žvepljenke reklama dela. Če pa imata ta dva pridevka vendar kak poseben, morebiti celo bistven pomen, katerega jaz uganiti ne morem, pa prosim zamere. Tudi pridevek „zavarovalna“ bi bil mogel z obzirom na 7. točko izostati, v kateri se še druga bankna opravila na-

števajo, s katerimi se bode banka „Slovenija“ poleg zavarovanja tudi še pečala. Naslovi se morajo lapidarno pisati. Poleg mojega mnenja bi bilo zadostno to stvaritev krstiti enostavno „banka Slovenija“. Ker se je pa pridevek „zavarovalna“ vendar v naslov vzel, je gotovo, da bode banka Slovenija pred vsem drugim zavarovalnica. Banka Slovenija vzela si je s tem kaj pohleven oddelek banknih opravil. Bati se je, da bode „Slovenija“ bolj zavarovalna akcijska družba, nego banka v pravem smislu te besede. Naša kupčija in naš obrt, ki sta oba dva krvavo podpora potrebna, se bodeta kakor se vidi slabo z banko „Slovenijo“ okoristila. Kupčija in obrt potrebuje pred vsem drugim živ (oseben) kredit, o dajanji živnega kredita pa v pravilih banke „Slovenije“ ni nikjer ni duha ni sluha. Sigurne menjice eskomptovati, na državne in obrtniške vrednostne papirje in na hipoteke posojila dajati, to se ne pravi živi kredit dajati. Ta je samo v konto-korentu utelesjen. Zavarovanja dajejo naj sigurnejšo in naj tolstjšo dividendo. Pri njih se malo, ali celo nič ne risuje, kajti tarifa za premije ni nespremenljiva. Če je n. pr. banka letos več zavarovanj izplačati morala, nego je računila, pa lahko za prihodnje leto tarifo za en ali za dva klina na lestvi poviša; in škoda je poravnana. Osnovatelji banke imeli so tedaj v prvej

vrsti dividendo ali korist akcijonarjev v vidu. Jaz pa temu nasproti rečem in trdim, da bi morala pri vseh slovenskih napravah korist naroda v prvem vidu stati. Korist akcijonarjev in korist občinstva ne izključujeta druga drugo, ne stojita sovražno druga nasproti drugej, ampak obe dve ste v en vozel skupaj zvezani. Ni res, da če eden dobi, mora drugi izgubiti, samo naprava mora tako uredjena biti, da so koristi obeh strank varovane. Pri banki „Sloveniji“ pa, kakor sem rekel, vse na to kaže, da so pred vsem drugim koristi akcijonarjev merodajne in odločilne bile, ne pa koristi naroda.

Kaj podpisana imena prav za prav pomenijo, tega ne vem. Nektera so mi poznana, druga ne. Med poznanimi ne poznam nobenega kot finančnelno kapaciteto. S svojim dobrim glasom kot poštteni možje in rodoljubi so brž ko ne namenjeni za banko reklamo delati. V Zagrebu je krčmar, ki ima nad krčminimi vrati petelina naslikanega, pod petelinom pa besede napisane: „kikeriki, tu se dobro vino dobi!“ Jaz bi dejal, da je večina podpisanih „gospodarskih svetovalcev“ enaka temu petelinu, ki s svojim podpisom nolens volens kriče: kikeriki, v banki Sloveniji se naj lažje dobiček naredi!“ Za nekatere bi celo rekel, da brž ko ne niti niso vedeli, kaj so podpisali in zakaj so podpisali, za vse podpisane slovenske rodoljube pa

podiranje politične morale, če to ni korupcija, ki bode, ako se na vrhuncu ohrani, podloge državi izpodjela — potem ne vemo kje iskati korupcije in poštenja.

Poljaki in Rusi.

Pomirjenje Poljakov z Rusi je misel, ki čedalje bolj prodira, in se na obeh straneh po javnih glasilih razpravlja. Da se začenja celiti ta največja rana na slovanskem telesu ravno ob času, ko je nekoliko Jugoslovanstva (na Dunaji) pozabilo na svoje svete dolžnosti, to je tembolj veselo. — Povedali smo bili že, da je najnavdušeniji poljski boritelj proti Rusom, romanopisec in vojak Čajkovski, kateri je v sovraštvu do Rusije tako daleč šel, da je poturčil se, samo, da bi Rusom škodoval: zdaj izpozna, da je za Poljake edina rešitev zveza z Rusi, ter da je svojega sina poslal v rusko vojsko. Stari Čajkovski o tem piše Mickieviču: „Rusi so mojega sina na celim potu, a posebno v Petrogradu, celo oficirji, s slovansko srčnostjo in slovansko bratovski sprejeli. Daj bog, da bi bil srečen na slovanskem zemljišči, daj bog, da bode slovanski vojak v redih 80 milijonov duš, v slovanskem carstvu. Jaz sem preveč star (pravi Čajkovski) ne mislim se več vrniti k politiki, ali ko bi to storil, obrnil bi se zdaj proti onim Poljakom, ki so poljsko stvar upropastili.

„Kaj Poljakom preostaja po padu Napoleona? Ali da se vržejo Magjarom v naročje in Nemcem pod noge, ter da bodo Nemci t. j. nemški hlapci, — ali da se iskreno in srčno pridružijo Rusom, da priznajo ruskega carja, pa da bodo Slovani. Ko bi jaz še mogel politično delati, jaz bi z obema rokama prijel se tega poslednjega, in priporočal to vsem Poljakom zdravega razuma in slovanskega srca.“ Tako stari Čajkovski.

Drug enak pojav med Poljaki je govor, kterega je na svitlo dal Mikoševski, l. 1863 član revolucionarnega odbora poljskega. Obseg tega govora je priporočevanje Poljakom naj se pomirijo in zvežejo z Rusi. Priobčujemo samo nekatera mesta: „Podeljeni med tri različne vladavine, bili smo primorani zaradi njih sebičnosti, dostikrat vojevati proti svojim lastnim bratom . . . Ako pogledamo na vlade, ktere Poljakom gospodujejo, vidimo naravnost, da Poljaki v Pruski (? Ko je Mikoševski ta govor pisal, menda ni še Bismarka čul. Uredn.) in v Avstriji, nekoliko več svobode uživajo nego v Ruski. Ali te vlade, ako nam tudi podeljujejo neke malovažne koncesije, niti od daleč ne mislijo na rešenje našega nesrečnega naroda,

kterega bi dolžnost bila, da združen z drugimi slovanskimi plemenoma veliko slovansko familio dela — nego mislijo na to, kako bi našo narodnost pogubili in nas razdvojili od naših slovanskih bratov . . . Poljska je pod gospodarstvom Rusije obdržala še največ svoje životne moči in svojega narodnega značaja — to je moje globoko prepričanje. Iz tega sleduje, da ko bi se Rusija lotila pota poravnjanja, in ko bi korist Slovanstva in Poljakov dostojno uvažiti hotela, potem nam Poljakom, ki svojo domovino ljubimo in s slovanskimi brati simpatiziramo, ne ostaje drugega, nego iti roko v roki z Rusijo. S tem ne mislim da se naj mi vržemo slepo v naročje carjevo. Moje mnenje je, da po sedanjih okolištinah vsi Poljaki kar največ mogoče delujejo na Rusijo, da se loti pota modernega napredka in da vsaki slovanski deželi in celi slovanski familliji njeno avtonomijo in pravo samodoločbe da. To je politika, ktere treba da se Poljaki poprimajo.“ Tako drug odličen poljski domoljub.

Veliki ruski list „Birževija Vedomosti“, baje organ carjeviča naslednika, govori o tej stvari obširneje. Ta list misli in dokazuje sicer, da Poljaki v Ruskem niso neprijatelji Rusom, temuč to so samo aristokrati in pregnanci in en del inteligencije, kajti masa naroda se zadnjih uporov niti ni udeleževala. Vendar pozdravljajo „B. V.“ z veseljem te nove prikazni, in nove glasove izmed poljske inteligencije, ter izrekajo željo, da bi to mišljenje rastlo in se razširilo ter da bi se Poljaki ločili od „na-zid-pritiskalcev“ Slovanov.

Dopisi.

Iz Zagreba. 14. mar. [Izvir. dop.] Strankarsko rovanje v peštanskem državnem zboru pride našim težnjam kakor nalašč v prilog. Vsak vdar, ki ga levica peštanskega drž. zbora ogerske vladi zada, zaboli tudi našo vladu, kajti ona je v pravem pomenu besede „emanacija“ ogerske vlade. Mi že zdavnaj vemo, ter smo pri zadnjih dogovorih tudi britko okusili, da je Deakova stranka in iz nje proizišla denašnja ogerska vlada večji protivnik naših prizadevanj, nego so levičnjaki, in zavoljo tega želimo manevru levice popolen uspeh. Na shodu levičnjakov v Pešti bila je tudi naša narodna stranka zastopana. Moraličen upliv peštanskih dogodkov na naše javno mnenje postaje očividno. Ogski levičnjaki bodo pri predstojeh saborskih volitvah naši naravni zavezniki. Oni bodo na Ogskem jurišali Deakovo vladu, naša narodna stranka pa na Hrvatskem njeno poddruž-

nico na Markovem trgu! Mandat sedanjega peštanskega drž. zbora vgasne 19. aprila. Če se levičnjakom posreči, Deakovcem vladno krmilo iz rok izviti, kar se ve da od uspeha volitev odvisi, potem je „finis dualismi“. Na njegovo mesto stopila bo čista personalna unija, kar bo naravno tudi vašo stran habsburške monarhije v svojih temeljih potreslo. To uvidevši je tudi česka državopravna opozicija naporom in težnjam ogerske levice vse svoje simpatije na razpolaganje stavila.

Kakor se čuje, bil je Vakanović iz Pešte opomenjen, naj vendar enkrat saborske volitve razpiše. Za Zagreb izduhtal je baje sledeči volilni manevar. On hoče namreč vse uradnike kot volilce v prvi volilni okraj (gorenje mesto) vpisati dati, ter obrazloži to s tem, ker so vse deželne pisarne v gornjem mestu. Do sedaj volili so uradniki v onih mestnih volilnih okrajih, v kterih je vsak poedini stanovah. Če Vakanoviću ta manevar obvelja, bo v prvem volilnem okrajih kakih 7—8 sto uradnikov v volilni imenik vpisanih. Veliko vprašanje je pa, ali bodo vsi glasovali.

Belovarska županija začela se je ravno kar civilnej upravi predajati. Kakor se čuje, bodo pri tej priložnosti veliki župan Trnski, kr. povjerenik Rozenzweig in še več drugih dostojanstvenikov velikimi redovi odlikovani. Trnski bo baje postavljen v stanje razpoloživosti, mesto njega pa za belovarskega velikega župana postavljen Štefica Hervoić „popoldnešnji“. On bo vreden sodrug reškega velikega župana Dutkovića. Najnovejša in najvažnša novica je, da je česki deželni zbor razpuščen. Po novih volitvah se ima sniti 24. aprila.

Politični razgled.

Državni zbor je v seji 13. t. m. obravnaval povišanje uradniških plač, za kar terjala vlada 5 milijonov. Mende graja razdelitev te svote, katera daje uradniku, ki dobiva 5000 gl., na leto 750 gl. doklade, uradniku, ki ima 400 gl., pa samo 100 gl., kakor da bila sila, v kateri živi uradnik s 5000 gl. plače, sedemkrat večja, ko onega, ki ima 400 gl. Fuxu so uradniki še premalo ustavoverni. Greuter pravi, da kadar v Avstriji pomagati hočejo, pomagajo zgoraj, kjer treba ni. Dalje Greuter ustavoverni večini v zboru pod nos daje, da uradnikom hoče zboljšati stanje; ko se je pa terjalo odpravljenje solnega monopola, s čemer bi sol bolji kup bila postala in bi se bilo tako prebivalcem na kmetih pomagalo, kateri večjo silo trpe ko uradniki, tedaj ustavoverci niso imeli denarjev. — Predlog vlade je bil koncem

vem, da so podpisali zato, ker so mislili, da je njih rodoljubna dolžnost, pomagati tako napravo stvarjati, ki bode slovenskemu narodu v korist ter novo orožje za obrambo njegove eksistence.

Zavarovalnica Slovenija ima namen postati narodna naprava. To je hvale vreden namen, samo da bi se tudi uresničil. Do sedaj se še ni, ampak ravno nasprotno: nemškutariti se je začelo. Zelo se je bati, da zavarovalnica Slovenija ne postane trojanski konj, iz kterega se bodo nazadnje ne samo nemškutarji, ampak tudi judje izlegli. To naj bo zlasti onim na dušo povedano, ki hočejo v zavarovalnici Sloveniji kapital katolicizirati.

Zaklad, s kterim bode zavarovalnica Slovenija delati začela, je prej prevelik nego premajhen. Vpraša se le, ali se bodo akcije spečati dale, ali ne. Če ne bodo kupca našle, je podvzetje se ve da propalo. Glede tega so odločilni prvi dnevi vpisovanja. Če se akcije v prvih osmih dneh ne razpečajo, je podvzetje že na pol propalo. Denes je že več kot osem dni preteklo, in gospodarsko svetovalstvo bode brž ko ne že vedelo, pri čem da je. Denišnje denarne zadeve niso dovoljne za razpečanje delnic. Če že drugo ne, kaže nizki stan ažijs, da je denar denes drag in da ravno ni zališne denarne množine med svetom. Poleg tega vrgle so še mnoge druge nove

utemeljitve, ki so ne mara plodonosneje nego je zavarovalnica „Slovenija“, svoje papirje na denarni sejem.

Denes mora se za vsako podvzetje reklama delati. Brez reklame ne more denes noben trgovec in noben obrtnik več izhajati, naj imata še tako staro firmo, naj bodeta še tako reelna in še tako poštena! Ni še dolgo tega, da se je reklama za nevedno za nepristojno, da! celo za sramotno imela. Denes zavladali so drugi nazori. Reklama postala je potreba. Amerikanski časopisi prinašajo inserate na svojej prvej strani, tam kjer so v naših časopisih uvodni članki, ter s tem kažejo, kako visoko cenijo reklamo. Reklama mora biti na reelni podlogi osnovana, mora biti resnična in poštena, drugač je „schwindel“. Za zavarovalnico Slovenijo se ni skor nič reklame delalo. Par telegramov in par inseratov, to je vse, kolikor je meni poznano, kar se je v tem pogledu storilo. To je pa veliko premalo. Po mojem mnenju, bi bilo gospodarsko svetovalstvo za to skrbeti moralo, da se ta stvaritev popularno raztolmači, zlasti pa, da se posebno tiste prednosti poudarijo in naglasijo, po kterih se zavarovalnica Slovenija od drugih enakih zavodov odlikuje, in po kterih akcijonarjem in občinstvu več koristi ponuja nego drugi enaki zavodi. Zavarovalnica Slovenija bo imela s kakimi 35 enakimi zavodi konkurirati, in sicer s

starimi zavodi, ki zaupnost občinstva že v žaklji imajo. Če zavarovalnica Slovenija misli, da bo to konkurencijo brez vse reklame premagati mogla, se zelo moti. To je sicer samo njena skrb, škodilo njej pa ne bo, če je na to opozorim.

Akcije nameravajo se samo med slovenske rodoljube razprodati. To je nemogoče. Apodiktčno bi se moglo reči, da od izdati se imajočih 10.000 akcij po 200 gold. jih ne bo 1000 med slovenske rodoljube razprodanih, ostalih 9000 moralo se bo na borsi razprodati. Ali se bodo borzijanci za nje pipali in gonili, to bo vzpeh pokazal. Poskus izključenja tujega kapitala, če bi sploh mogoče bilo, je aboten. Ravno nasprotno bi morali postopati: tuji kapital bi morali k sebi vabiti, ter njega v svoje koristi rabiti. Kdo za pet ran božjih je pa to zagrešil! Kaj bi bil nasledek, če bi se konkurencija kapitala zatrla, ter zavarovalnici Sloveniji monopol zavarovanja izročil? Odgovor: visoke premije, drag denar, visoki diskont itd. To vse spada v Abc narodnega gospodarstva, v Ljubljani pa te abecednice ne poznajo. Kje smo še mi!

Pravil ne bom na dobro prešteval. Samo eno bi gospodarsko svetovalstvo vprašal, namreč to: zakaj glase akcije na ime lastnika, zakaj so s tem na njegovo osebo tako rekoč navezane (vinkulirane), in zakaj mora prenašanje lastništva (Dalje v prilogi.)

sprejet. Mi smo o svojem času že izrekli svoje mnenje o tej dokladi k uradniškim plačam. Vlada in ustavoverna večina državnega zbora je uradnikom to doklado dala za to, da si jih pridobi in z njih pomočjo izvede svoje nakane. Da vladi za resnično izboljšanje uradniškega stanja ni bilo, to kaže razdelitev one doklade, od katere visoki in že zdaj dobro plačani uradniki, ki imajo velik upliv, največ imajo: nižjim uradnikom, ki političnega upliva nemajo, ta doklada malo korist.

V ustavnem odboru državnega zbora se ponavljajo dolga posvetovanja o gališki resoluciji, križa se nasvet z nasvetom, pa še ni razvideti, kdaj in kakšen bode konec poravnavanja s Poljaki. V zadnji seji je podpiral Giskra svoj nasvet, naj postava o gališki resoluciji ima še le potem veljavo, kadar se bode vzela in potrdila kot del gališkega deželnega reda v gališkem zboru, in kadar določena postava o direktnih volitvah za državni zbor v moč stopi. Rechbauer pak je nasvetoval naj se število državnih poslancev (razen galiških) podvoji. Tem in več enacim predlogom je minister Anersperg nasprotoval in ustavoverni stranki povedel, da mora samo to hoteti, kar ministertvo hoče. Rekel je, da je vlada sicer za direktne volitve, da pa te točke neče vezati z gališkim poravnanjem. Ustavoverci pak so trdili, da pri volilnih zaupanju izgubodo, ako se ne zedinijo poljsko poravnanje z direktnimi volitvi. Nazadnje niso ničesa sklenili.

Našineški liberalci so, kadar je treba tudi klerikalni, dasi bi včasih radi „poslednjega duhovna na čreva poslednjega kralja obesili“. Med tem ko njih agitatorji mestne prebivalce s tem demoralizujejo, da grde brez izjeme duhovenski stan in farje, da narodnjake kot največje črnuhe malajo, katere je treba z „močno vlado“ iztrebiti: imajo drugim nasproti drug obraz. Tako pridiguje ustavoverni „Prager Abendblatt“ českim velikim posestnikom in jim na sree poklada, kako verna in pobožna je ustavoverna vlada. Da je verna, kaže po „Pr. A“ to, da hoče nižje duhovenstvo podpirati, da se je v vprašanji „starokatolikov“ zamerila celo liberalcem, da jej je kardinal Ravšer dobro spričalo dal v „Volksfreund“. — Denes rudeč, jutri črn, kje so načela?

Listi, ki z dunajskimi kanoniki v dotiki stoje, pišejo, da je pred kratkim imel nek dunajski kanonik avdijenco pri cesarji in prišel je govor na „starokatoličane“. „Kaj pravite k temu?“ — je neki cesar kanonika prašal — „pač je prav škandal!“ — Ako je to res, si

akcije skoz opravljen svet iti, se za to prepisnina plačati in kar je še več drugih sitnosti? Kteri so bili razlogi za to ustanovitev?*) Mar ti, da se kupčija z akcijami otežkoči! Denes je usus, da akcije ne glase na ime, ter da morejo kot plačilno sredstvo lahko iti iz rok v roke kakor n. pr. navadni bankovec, kar pri akcijah na ime glasečih ne more biti. Na ime glaseče akcije niso več akcije, ampak na pol dolžna pisma, in če so to, se praša: kdo je upnik in kdo je dolžnik? Ali se na to ni pomislilo? Da so akcije zavarovalnice Slovenije zares le na pol akcije na pol pa dolžna pisma, kaže tudi še to, da se bodo od njih plačevali obresti in „naddividenda“. Obresti plačujejo se samo od dolžnih pisem, od pravih akcij pa samo dividende, v katerih so molče se ve da tudi obresti zadržane. Postavimo slučaj, da zavarovalnica Slovenija eno ali drugo leto zgubo naredi. Dividende v tem slučaju ne bo nič, obresti se pa morajo plačati. Pa od kod jih vzeti? Odgovor: od kapitala akcijonarjev samega. Akcijonarji, če že dividende ne hote, imajo vendar pravico obresti, ki jim jih pravila zagotavljajo, tirjati. Ta kolobocija pride vsa od tega, ker se je akcijam na pol značaj dolžnih pisem dal. To-liko o zavarovalnici Sloveniji, ki jej ves uspeh želim.

—p.

*) Razlogi mislimo da so bili ti, da ne bi akcije v ne-
e bno. Uredn.

potem vsak lahko raztolmači, zakaj je „nekedaj liberalni“ minister Stremayr veljavo „starokatoliške vere“ v naši državi nekal.

Ustavoverni listi dunajski poročajo, da misli vlada razpustiti kranjski deželni zbor in sicer kmalu. Prej pa bode razpuščena trgovinska komora. Verjetno je to jako, zdaj, po zvršenem razpustu českega zbora.

Česka „Politik“ naznanja, da bodo česka društva pošiljala zahvalne adrese Košutu, ker se je izrekel za opravičenost českih terjatev. V teh adresah bodo tudi opominjali Košuta, naj se kot pospeševalec solidarnosti narodov vrne v ogersko domovino.

V Pešti se nadaljujejo prizori v zbornici, kakršni so zamo tam mogoči. Levica vedno govori in samo govori in to uzročuje hrup in vrišč in ropot in psovanje, tako da se včasih seja prenehati mora. Vladi pa še ni prišlo na misel, da bi neljubo volitveno postavo nazaj vzela. Najčudnejše pri tej stvari pa je, da jo Beust hoče v svoj prid porabiti. Bivši državni kancelar bi grozovito rad zopet prišel na svoje prejšnje mesto na Dunaji, za to je enemu dunajskih listov („Presse“) naročil, naj piše, da si želi Andrassy priti nazaj v Pešto, da vkroti levičnjake, kateri tedaj, ko je še on bil predsednik ogerskega ministertva, vendar niso tako neposajeni bili. Beust upa, da pojde Andrassy res nazaj na ogerski ministerski stol in on sam pa pride potem nazaj v ljubi Dunaj. Med tem ko na Dunaji pišejo, naj gre Andrassy nazaj v svojo domovino, hoče ogerska levica, da bi Košut nazaj prišel in poroča se, da bode šla posebna deputacija levičnjakov v Turin, kjer bivši diktator biva, in ga prosila, naj postane voditelj opozicije na Ogorskem.

Najnovejši telegrami iz Pešte pravijo, da je predsednik ministertva grof Lonyay slabo stoji in da že tudi Deákovec proti njemu mrmrajo. V boji med obema strankama v državnem zboru je za trenotek prenehljaj nastal, pa poravnanja ni upati.

„Wanderer“ piše, da ste Prusija in Italija defenzivno pogodbo sklenili, kateri bode Rusija v najbližjih dneh pristopila. V Weimaru že izdajajo zemljevide, na katerih so vse cislajtanske dežele že narisane kod del velike Pruso-Nemčije.

Srbska vlada terja kategorično od visoke Porte prepuščenje dveh mest, kateri po hatišerifu od l. 1833 Srbiji pravno greste. Tudi srbska vlada turško naganja, naj se kmalu odloči glede združenja srbskih in turških železnic.

Na Španjskem se pripravljajo velike homatije. Vse opozicijske stranke so se zedile proti novemu kralju. Vlada zbira vojsko, jemlje narodni straži orožje, da bi kak orožen upor laglje pobila. Kralj se bode rajši bojeval s novimi podložniki, nego zazustil prestol.

Razne stvari.

*) („Novice“) se v zadnji številki zopet po svoje razkalehajo nad „Slov. Narodom“. Trije članki so v naši 28. št. kateri jih po pregovoru „resnica v oči kolje“ neizmerno bodejo, tako da divje otepajo okolo sebe „na levo in na desno“, kamor prileti. Glede prvega dolže dr. Vošnjaka, da mu je „povod dal.“ To ni istina. Oblika in zapopadek dopisa sta mu bila tačas znana, kakor „Novicam“, namreč ko je pošta „S. N.“ v Ljubljano prinesla. To „Nov.“ tudi vedo, kakor se iz daljnega mističnega pisanja vidi, ali zlobne so dovolj mahitati po eni osebi. Kar drugega o tem dopisu govore, posebno vmes tlačeč „zasluge“ mlajšega Bleiweisa, o tem utegnemo še govoriti. Kdo je imenoval imenovanje dr. R. za kranjskega dež. glavarja „narodni škandal“, tega ne vemo. Gotovo je bil eden tacihi, ki se je hotel tačas razžaljenemu dr. Costi prikupiti; naj bode kdor hoče, zini je očitno nekaj breztačnega. — Če nemški

časniki pravijo, da dr. Costa pleše, kakor dr. Bleiweis gode, naš dopisnik pa narobe, nema važnosti, kakor jo tudi ne bode imelo, ako kak tretji pride in poroča, da se vrstita tako, da eden en teden gode, drugi pleše, drugi teden pa plesalec godec postane. Puneto „neotesanosti“, katere nam „Novice“ očitajo, ne vemo ali so one „otesanejši“, ki nas z „divjaki“ in „norci“ pitajo, ali smo mi, ki tacihi izrazov ne rabimo. Ljubeznjive „N.“ dalje pripovedujejo, da „modrijani“ „Slovenskega Naroda“ svojo vednost kmetijstva skušajo v gostilnicah pri bokalih vina. „Eh bien! S tem vsaj priznavate, da kadar se mi modrijanje „Slov. Naroda“ usedemo k zlati kapljici, razberemo in uganemo poleg tudi katero resno, — smo torej še zmerom na boljem, nego oni veliki Noviški modrijan, ki ga od nekdanj Khamove kletarice bolj zanimajo nego resen pogovor o kmetijstvu ali čem enacem. — Na naš odgovor, v katerem smo pobili „Noviško“ nemškutarsko politiko: da je Slovenec iz Štajerskega, Goriškega ali Koroškega na Kranjskem tujec, in v katerem smo posvetili „Noviško“ doslednost s citati, ki „Novicam“ po zobih bijejo — ne vedo kaj odgovoriti. Tu je enkrat „Noviška“ zarjavela mašina, po kateri stereotipno polemizujejo z: „laž je — laž je — laž je!“ „strike“ napravila in se spuntala. Da bi vtis oslabile, jeze se prav po starčevu otročje, da mi „Novice“ hranimo in mislijo, da so nas do smrti po glavi loputnile, če pravijo, da se njim ne zdi vredno le en „Narod“ hraniti. To je odgovor vreden stare babe. Ako „Novice“ z otlim glasom zažugajo, kaj in kako bodo še povedale, in naposled vprašajo: „ali res mislite, da ne vemo vseh vaših spletek“ — potem si menda veselo roke mencajo in pravijo: „zdaj smo jim pa eno založili! zdaj na ta naš skrivnostni glas bode slovenstvo slutilo, da so zbrani okolo „Slov. Nar.“ bog ve kaki nevarni „geheimbündlerji“, ki nosijo srd in črt v gubah svoje toge, pa ga bodo izpustili huje nego pariški komunisti“. Čemu to! Le jasno, le naravnost, na dan z našimi „spletkami“, mi bi jih sami radi poznali. — Na koncu svojega čveka pa „Novice“, omažejo poštenje g. Rapoca (ki pride sem notri kakor Pilatuž v kredo) sumničevaje njegovo rodoljubje. Kljub g. Tanšku (kteremu k novi družbi čestitamo) in kljub temu, da mu R. ni hotel precej pretirane terjatve 55 fl. za tri dni plačati, je Rapočevo rodoljubje in njegova preteklost tako čista, če ne bolj, kakor ktereга koli „Noviškega“ glavača. Le dobro si zapomnite, bomo videli! Da bi mi imeli le mnogo tako agilnih, in tako politično delavnih in neustrašljivih mož kakor je Rapoc, ki ni podoben vam, ki ste se k narodni mizi useli še le ko so vam jo drugi pogrnili. Rapoc, koncipijent in hišni posestnik v Mariboru, ni dozda še v javno življenje dosti stopil. Delal je v narodnem obziru posebno v mariborskem okraji in je bil „Novicam“ neznan. Ali v zadnjem času je en velik greh storil, ki mu ga „Novice“ nikdar ne odpuste, dokler žive. Zmislil se je namreč z drugimi vred, da bi se dala na akcije ustanoviti v Ljubljani velika tiskarnica, z manjšo filialo v Mariboru. To akcijsko društvo narodnih mož bi pomoglo našemu časopisju laglje na noge nego posamezni itd. In ker se mu je posrečilo, zato sumničijo „N.“ njegovo rodoljubje; in ker se „Slov. Nar.“ (od nekdanj Novicam slaba vest) v Ljubljano preseli, kmalu v dnevnik spremeni, in ker bode izdajalo akcijsko društvo tudi popularen tednik in druge liste brez višjega dovoljenja „Noviških“ glavačev: zato, in samo zato ono strupeno pihanje in sumničenje „Novic“ na „Slov. Narod“, na osebe kakor so dr. Razlag, Vošnjak, itd. — Pa vendar pojde! — H koncu še eno besedo do naših č. bralcev. Gotovo jih je mnogo blagosrečnih in rahločutnih, katerim preseda to pričkanje in borenje v narodnem taborji, kjer nas je malo. Nam tudi preseda. Ali resnične so besede, ki nam jih je na našo pritožbo, kako žalostne so te razmere v slovenstvu, rekel star in po vsej Sloveniji spoštovan rodoljub: „Kadar se „hudo meso“ iz bolnega

telesu reže, boli vse ude, da to bolečino premagajo, ker po tem pridejo do zdravja“.

* (Na mariborsko gimnazijo), ki izgubi dva slovenska profesorja g. Šuman in Pajka (stvar še ni rešena ker obadva sta se krivici postavno uprla) natepava direktor Gutscher že nemške suplente. Med intriganti proti onima dvema profesorjema je bil tudi naš renegat Wretschko c. kr. šolski nadzornik. Ko je bil namreč te dni v Maribor prišel na šolske stroške politikovat, vprašan je bil v neki nemški družini: zakaj se odstranjujeta prof. Šuman in Pajk? Odgovoril je flegmatično in mogočno: „wegen Wahlumtrieben“. Ako se bodo „wegen Wahlumtrieben“ kasneje persekucije godile, kam bomo s tem Valuškovič Matičkom? Je-li še kateri c. kr. profesor, kateri bi bil pri volilnih agitacijah tako brezsraven agitator, kakor je bil Wretschko?

* (Dramatično društvo) je prepustilo gosp. direktorju Walburgu na njegovo prošnjo gledališče za saboto 16 t. m. zatorej bode naznanjena tri in dvajseta predstava, v ponedelek (praznik) 25. marca. Štiri in dvajseta in zadnja redna predstava bode potem koj po velikonočnih praznikih.

* (Generalni direktor „Slavije“) dr. Chleborad, si je pri tej banki toliko pridobil, da je bil kupil graščino in veliko-posestvo Žampah na Českem. Zdaj pred volitvami, ko ustavoverci velika posestva kupujejo, in more eden glas pri volitvah veliko-posestnikov za Česko in morda za Avstrijo odločilen biti — prodal je dr. Chleborad (nomen — omen) svoje posestvo in svoj glas za 94.000 gld. — nekemu ustavovercu! Vse česko časopisje (Pokrok, Nar. Listy, Politik itd.) je obsodilo ta čin. Chleborad videč da cel narod s prstom za Iškarijotom kaže, se je sicer podvzval drugo posestvo kupiti, ali svojega prvega sebičnega čina, da je pustil eno veliko posestvo v nemške roke, ne bode izbrisal. Upati je, da ga bode „Slavija“ iz svojega direktorijata izbacnila, ker taki ljudje ne sodijo na čelo „narodnih“ zavodov. Res beremo v českih „Nar. Listih“ da so vsi direktorji in uradniki „Slavije“ napovedali, da ne delajo več, dokler bode Chleborad direktor. Ali kaj pomaga kravo iz detelje izgnati po tem, ko se je objela in njivo poškodevala? Prej je treba zagradi, da enaki mrčes do „narodnega“ blaga ne pride.

* (Statistika narodnosti v Avstriji) kakor znano, ni natančna. Značajno je za naše Nemce, da se statistike kot živega vruga boje, ravno tako Magjari. Zato pri zadnjem popisovanju avstrijskega prebivalstva niso hoteli, celo prepovedali so, ljudi tudi po narodnosti šteti. Boje se namreč Nemci in Magjari, da bi štetje po narodnosti dokazalo, kako malo njih je v monarhiji, in kako neopravičeni so zahtevati gospodarstvo nad slovansko večino. Po tem tace se Avstriji štejejo prebivalci po narodnosti še vedno na podlogi računov od leta 1851 in 1857. Tačas pa je bil čut narodnosti še tako majhen, vlada je, bila tako nemška, da je neizmerno mnogo Slovanov, ki so slučajno nemški znali, zapisalo sebe in svojo družino za Nemce, ali na Ogerskem za Magjare. Tako so nastale v Avstriji statistične laži, ktere Nemci hranijo in varujejo. Tem lažem more deloma samo zasobno preiskavanje nasproti stopiti. To je storila tudi „statistična komisija glavnega mesta Prage“, ki je ob priliki zadnjega štenja tudi narodnost praškega mesta konstatirala v marcu l. 1869. Po datih te komisije živi v Pragi 81 $\frac{1}{2}$ percentov Čehov in samo 17-91 percentov Nemcev. Ostalih 0-49 percentov prebivalcev je kake druge narodnosti“. Številke torej pobijajo trditve, da je Praga nemško mesto. Zanimljivo je poročilo te komisije v tem, da pove, ka so se Nemci na vse kriplje upirali preiskavanju po narodnosti. — Ako bi se v Ljubljani kaka enaka komisija naredila, ali ako bi se po obstoječih datih izračunilo razmerje Slovencev in Nemcev, pač bi prišli še drugi percenti na svitlo in krik o „nemški“ Ljubljani najbolje usta zamašili.

* (Hranilnica v Konjicah) se je 7. marca odprla. Ona daje od vlog 5% obresti in posojuje po 6%.

* (Podporno društvo za študente), ki se izobrazujejo na visokih šolah v Pragi in so rojeni na Moravskem, Šleskem in Slovaškem, obstoji že dalje časa pod imenom „Radhošt“. Ono poskrbuje, da ne bogati študentje iz omenjenih pokrajin dobivajo v Pragi učiteljska mesta po hišah in društvo plačuje potrebnim tudi obed za vsak dan. Za mesec marec t. l. je društvo podelilo 21 prosilcem obede. — Tako se skrbi za odgojo in množenje inteligencije!

* (Za osvobodjenje založnic od davkov) so prosili župani vseh občin olomuškega okraja na Moravskem v posebni adresi na cesarja.

* (Vdova dra. Tomanova) se bode poročila „Salonblatta“ omožila z graščakom gospodom Urbančičem.

* (Pravičen Nemec.) „Namesto prejšnje vezi s silo, ktera je različne narodnosti avstrijskega cesarstva skupaj držala, mora se postaviti vez skupne svobode in priznanja enakopravnosti vseh narodnosti, da se bode skupna svoboda tesneje vezala nego je to mogla sila dozdati. Ako so v notranjem države še taki elementi, kateri hočejo ne-nemške narodnosti samo z vezjo sile privezati, morajo se ti elementi uničiti“. Tako je govoril nemški poslanec Robert Blum l. 1848 na Dunaji malo predno je bil od nastopivše reakcije ustreljen. „N. fr. Pr.“ slavi tega moža, kakor zasluži kot mučenika za svobodo. Samo čudno je, da bi ona morala po R. Blumovo prva uničena biti.

* („Slavjanský pedagog“) se imenuje časopis, ki pod uredništvom J. Maška v Pragi izhaja in donša članke v vseh slovanskih jezikih. List šteje tudi nekatere slovenske pedagoge k svojim sodelavcem.

* (Iz Brega pri Celji) se poroča, da je tamošnji posestnik Podsedenešek, po domače Kroft, nedavno v moki, katero je za kruh nameril rumenkasto zrnčje našel. Mislil je, da to ni nič budega in dal kruh speči. Pa ko kruh pokusi obidn ga slabost in ko so po tem kruh preiskali, so spoznali, da je žveplena mišnica v njem bila. Sumijo, da je Podsedeneškov sin, ki se z očetom slabo zastopi, mišnico v moko za kruh zmešal in sodnija je proti sinu že začela preiskavo.

* („Beseda“ v Krškem), jutri v nedeljo, bode posebno velika in slovesna Pridejo — kakor se nam piše — tudi gosti in govorniki iz Ljubljane.

* (Domači lekar [zdravnik]) zove se srbski list, ki izhaja v Pančevu; uredjueja ga dr. Peičič in dr. Nenadovič. Namen listu je podajati vsakemu vodila, kako naj skrbi za svoje zdravje, ako ni zdravnika pri rokah. List velja za celo leto 2 gl. in dobijo naročniki koncem leta kot nagrado knjigo: „O prvim dužnostima materinim“.

* (Slovanski blagotvorniki odbori v Rusiji.) Velika in strašna pošast so sovražnikom Slovanov slovanski odbori, kateri so se ustanovili v Rusiji, da pospešujejo razvitek slovanskih književnosti in olajšujejo dotiko Rusov z ostalimi Slovani. Rusija ima sedaj štiri take blagotvorniteljne komitete in sicer v Petrogradu Moskvi, Kijevu in Odesi. Vsled svojih pravil razbije odbori svoj denar 1. za vzdrževanje pravoslavnih cerkev v slovanskih deželah, 2. za vzdrževanje slovanskih šol 3. za podpiranje slovanske književnosti in umetnosti, 4. za izobraževanje slovanskih študentov v Rusiji, 4. za izdavanje spisov v namen, da se v Rusiji širi poznanje slovanskega sveta, 6. za razširjevanje knjig, ki naj seznanjajo ostale Slované z ruskim jezikom in Rusijo sploh, 7. za podpiranje stradajočih Slovanov. Iz poročila petrogradskega odbora o svojem delovanju od 11. maja 1870 do 1. januarja 1872 vidimo, da je odbor dal za pravoslavne cerkve (na Turškem) 955 rubljev, 640 rubljev za šolsko mladost ogerskih Rusinov, 200 rubljev nekemu hrvatskemu pisatelju, 150 rubljev črnogorskemu pesniku Sunde-

čiču, 200 rubljev nekemu českomu pisatelju; razen teh dobivajo od petrogradskega blagotvorniteljnega odbora podpore nekateri srbski, črnogorski, česki in bulgarski študentje, kateri na ruskih vseučiliščih ali drugih zavodih v Rusiji predavanja poslušajo. Odbor je pristopil kot član budišinski (lužiško-srbski), praški, brnski, sv. Martinski (slovaški), zagrebški, zadrski, (dalmatinski) in slovenski matici in dal 100 rubljev bulgarskemu društvu v Ibrajlji (na Rumunskem). Izšlo je na račun petrogradskega društva več knjig, vse takega obsega, da seznanjajo Ruse z drugimi Slovani in narobe. 100 rubljev dal je odbor za pošiljanje ruskih časopisov v slovanska mesta in car je izročil odboru 12 iztisov službenega izdanja ruskih postav, naj jih razdeli med slovanske pravnike. Enako ko petrogradski odbor, delajo tudi oni trije in razvidno je, da je delovanje teh odborov vse prej ko naši državi nevarno. Toda ako je državi nevarno, da se Slovani spoznavajo, in se eden drugemu v književnosti bližajo, tedaj se jej je teh odborov res bati.

* (Južna in Rudolfova železnica) je dovolila brezplačno vožnjo živeža in drugih stvari, katere se darujejo silo trpečim na Kranjskem.

* (Salamonovo mesto Ofir.) Potnik po notranji Afriki C. Mauch je naletel 5. septembra 1871 blizu 20° južne širskosti na razširjene razvaline prestarega mesta in mislijo, da so ostanki Salomonovega mesta Ofira. V južni Afriki so za te razvaline že dolgo vedeli in nekateri loveci slonov trde, da so jih sami videli in pripovedujejo o hišah, obeliskih, piramidah itd. Mauch je našel čudovite stare stavbe iz granita, kar kaže, da niso od Portugalcev, ki so od 16. stoletja v teh krajih zlato iskali. Ako so Portugalci v teh krajih resnično bivali, uselili so se na podrtinah mesta, stoječega že od davnovečnosti. Videli so tam še granitove stolpe po 30 komolcev visoke, ravno tako stebre, kiparske krasoizdelke, in razširjene labirintove pote. Tri dni hoda dalje, pravijo domorodci, da se še bolj razširjene podrtine. Blizu tam so lege zlata. Ako se pomisli, da je kralj Salomon imel dve pristanišči (Elat in Ezion Geber) ob Rudečem morju in da so so ladje potrebovale tri leta, da so se iz Ofira vrnile, ni popolnem neopravičeno mnenje, da so tu mesta, katera nam sv. pismo imenuje. Da ime Ofir spominja na slovo Afrika, je davno razširjeno mnenje.

* (Zdravilstveno stanje v c. kr. vojski) je predmet knjige, katero je izdalo vojno ministerstvo. Knjiga se peča z letom 1869 in kaže, da je tedaj vojska štela 269.835 vojakov in med temi 365.214 boleznih. Po tem takem je l. 1869 — v enaki meri razdeljeno — vsak vojak 1 $\frac{1}{3}$ krat zbolel. Najgostejše so se kazale sledeče bolezni: katar v želodcu in črevih, kožne bolezni, mrzlica, bronkialni katari, ožuljene noge, venečne bolezni, bolezni v očeh, garje. Umrlo je l. 1869, 3128 vojakov, samomorov je bilo 229, nesreč, ki so smrt uzročile, 111.

* (Pikelhavbe,) katere je vojaški minister cesarju nasvetoval za pokrivalo glav naših vojakov, pred vladarjem niso našle milosti, ker je cesar nasvet ministerstva za vojaštvo zavrgel brez navedenja uzrokov.

* (Wieliczka,) znano mesto v Galiciji, ki ima pod seboj in v svoji bližini najbogatejše lege soli, je prišlo pred tremi leti v nevarnost, da se potopi, ker je v solne jame, ki so pod mestom, voda pridrla, katera je razen velike nevarnosti za mesto, tudi celi naši državi veliko škodo narediti pretila s tem, da se je bilo bati, da ne bode mogoče vodo iz solnih jam spraviti. Vendar pa so z mašinami vodo sedaj že skoro vso iz jam izpozajeli, tako da se sedaj lahko sol, kakor poprej dobiva. Voda sedaj v jame ne priteka v večji meri, ko v taki, da jo ena mašina vedno proti lahko odpravlja. Tako so torej državi one bogate solne jame ohranjene.

* (Duhovske spremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Mat. Grosskopf je dobil naslov duhovskega svetovalca lavantinske škofije; č. g. dr. Jan. Lipold je postal župnik pri sv.

Martinu poleg Šaleka in č. g. Jože Štor župnik v Sevnici. Prestavljeni so č. gg. kaplani: Fr. Pirkovič v Polčane; Jak. Krušič za I. v Gornji-grad; Greg. Dupelnik v Negovo in Fr. Škorjanec v Ulmije. — Č. g. Fr. Polak gre v začasni pokoj. — Dekanija sv. Martina pri Šaleku se bo v prihodnje imenovala: Dekanija „Šaleška dolina“ (Dekanat Schallthal). — Županija sv. Roka na Sotli je do 17. aprila razpisana. (Gosp.)

Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:

Iz Brezice po gosp. dr. Josip Sernecu 28 gld., darovali so:

	gld.	kr.
Prenesek iz št. 30 „Slov. Nar.“	351	60
Gosp. dr. Gvidon Srebre	5	—
„ dr. Josip Sernec	2	—
„ Ivan Tanšek	5	—
„ Karl Budešinskiy	1	—
„ Ignac Linsler	1	—
„ Josef Rom	1	—
Gospa Terezija Linsler	1	—
Gosp. Prvotnigg Oswald	1	—
„ Hanč	1	—
„ Razlag	1	—
„ Clemens Mosché	1	—
„ Mikuš, župnik	2	—
„ Gujšek, kaplan	1	—
„ C. Mrass	1	—
„ Edvard Fasl	1	—
„ Kaučič	2	—
„ Viktor Laurenčak	1	—
„ dr. Gregor Krek, universni profesor v Graecu	3	—

Skupaj . 382 60

Administracija „Sl. Naroda“.

Dunajska borska 15. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	64	gld.	60	kr.
1860 drž. posojilo	102	„	80	„
Akcije narodne banke	8	„	44	„
London	110	„	70	„
Enotni drž. dolg v srebru	70	„	40	„
Kreditne akcije	341	„	—	„
Napol.	8	„	80	„
Srebro	109	„	—	„
C. k. cekini	5	„	28	„

Zaupajte resnici!

To bi vsakemu zaklical, kateri se dvomi o čisti resnici igralne sisteme

profesorja matematike R. v. Orlicé v Berlinu, Wilhelmstrasse 5.

Jaz sem ga 11. febr. t. l. za poduk prosil, — ga dobil za majhno odškodnino stroškov v znesku 2 gld. a. v. z obljubo 10% deleža in **denes** sem dobil **s serijo 8/N**

ambo-terno v 4 številkah, eno kvaterno oziroma 4 terne, 6 amb in sem zdaj bogat mož postal.

Osebnost sem izročil gospodu profesorju R. v. Orlicé v Berlinu, Wilhelmstrasse 5 mojo zahvalnico z dobro zasluženimi 10 % in po lastnem prepričanju solidnosti in dobrega glasu, kterega uživa ta gospod v vseh krogih Berlina, kličem:

Zaupajte resnici!

Na Dunaji, 5. marca 1872.

Wieden, Hauptstrasse, 25.

Juri Schuster, trgovec.

(53—1)

Haasenstein in Vogler,

najstarejša in največja

ekspedicija oznanil

v Nemčiji, Avstriji in Švajci, preskrbe oznanila ali annonce v

vse novine celega sveta

brez uračnanja provizij in poštne po najnižji originalni ceni in imajo svoje etablissements na **Dunaji**, Neuer Markt 11, v **Pragi**, Graben 27, v **Pešti**, Herren-gasse 13, kakor tudi v:

Basel-u.	Berolinu.	Bernu.
Breslavi.	Semnici.	Churu.
Drezdanih.	Erfurtu.	Frankfurtu.
St. Gallen-u.	Genevi.	Halle a. S.
Hamburgu.	Kölnu.	Lausanni.
Leipzigu.	Ljubeku.	Luzernu.
Metzu.	Magdeburgu.	Monakovem.
Neuchâtelu.	Nürnbergu.	Stuttgartu.
	Zürichu.	(38—2)

Službe iskajoči

vseh vrst, posebno poljedelski in gozdnarski uradniki, v vinogradništvu izučeni, kletarski mojstri, umetni vrtnarji (več služeb mestnih in železniških višjih vrtnarjev praznih), železniški in železnično-stavbni uradniki, trgovski knjigovodje, korespondenti in kasirji, guvernante in domači učitelji lahko na Hrvatskem, Slavonskem, v Dalmaciji, južni Rusiji itd. pod jako ugodnimi pogoji naglo, gotovo in trajno službo dobe. Imamo še mnogo praznih služeb vseh vrst zapisanih, dasiravno je bilo ob novem letu okolo 150 oseb pri naših naročnikih (graščinska in gozdnarska vodstva, graščinski in zemljiščni posestniki, železniška vodstva in stavbna voditeljstva, obrtniška podjetja, veliki trgovci i. t. d.) po nas nameščenih, o čemer imamo mnogo zahvalnih in priznalnih pisem. Frankovana in rekomandovana pisma s priloženima 2 gld. za dopisne in frankovalne stroške, se precej rešujejo, plačilo se samo za resnično storjena naročila terja. Za molčečnost smo porok. Naj se adresuje: Administraciji lista „Sonntags-Zeitung“ v Zagrebu (Hrvatska). (52—1)

Prof. Dr. Lappierre-a

Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi *) v 3 dneh vsak tok iz seavnika, kakor tudi **beli tok** pri ženskah, če je tudi zastarel. Cena za steklenico s podukom o rabljenju 1 tolar 20 sreb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobi po

A. Witt-u.

Linden-Strasse 18. Berlin.

*) Na stotine ozdravljenih.

(59—25)

Kovane uradno preiskavane decimalne vage četirioglate oblike:

Nositeljna moč:	1	2	3	5	10	15	cent.
Cena, gld.:	18	21	25	35	45	55	
Nositeljna moč:	20	25	30	40	50	cent.	
Cena, gld.:	70	80	90	100	110		

Balancirne vage:

Nositeljna moč:	1	2	4	10	20	30	ft.
Cena, gld.:	5	6	7.50	12	15	18	
Nositeljna moč:	40	50	60	70	80	ft.	
Cena, gld.:	20	22	25	27.50	30		

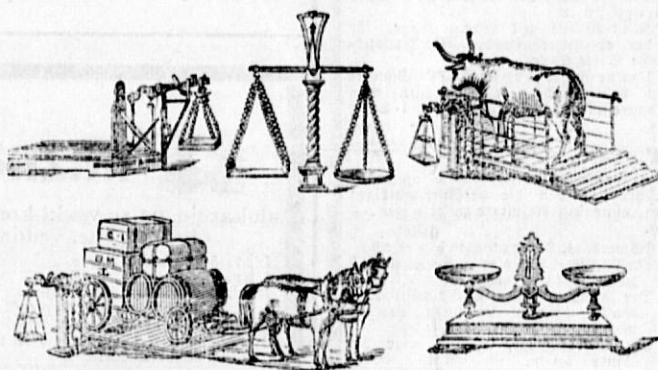
Vage za živino z železnim obročjem in utegi (gevihti):

Nositeljna moč:	15	20	25	30	40	50	cent.
Cena, gld.:	150	170	200	230	300	350	

Mostne vage:

Nositeljna moč:	50	60	70	80	100	cent.
Cena, gld.:	350	400	450	500	500	
Nositeljna moč:	120	150	200	300	cent.	
Cena, gld.:	600	650	750	900		

L. Buganij & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dalje vse sorte druge vage in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej:

(11—76)

R. Mayr-jev vesoljni čaj

zoper

(52—11)

putiko in čiščenje krvi.

Priznano izvrstno pomaga ta čaj zoper putiko, protin in trganje, zoper kronična spahnila na koži, odprte rane itd., in je zaradi izvanrednih uspehov kakor tudi zbog nizke cene vse enake predmete daleč prekosil, tako da je v kratkem času ne le na Stajarskem ampak tudi z sosednjih deželah na posebno dobrem glasu.

R. Mayr-jev balzam

za ude mazati.

Hitro potolaži čisto jako hude protinaste, revmatične in ne-uvodne bolečine; za trganje v sklepih in mišicah navadno znano pod imeni: bol v križu, zvinjenje sklepnih kosti, trganje po udih, bolečina v bedru, tresenje, splošna slabost živcev, hromota, je imenovani balzam kot mazilo poseben pripomoček, ki se je že mnogokrat skazal in se ne da dovolj ceniti.

Cena enega zavitka čaja z navodom je 80 kr. in 45kr.: sklenica balzama za ude mazati 80 kr. a. v. Manj nego en veliki zavitek čaja ali 2 sklenici balzama se po pošti ne pošilja.

Glavna zaloga in razpošiljatev za oba predmeta pri

Richard-u Mayr-ju, lekarničaru v Gleichsdorfu pri Graecu.

Zaloga za Maribor: J. W. König, lekarničar v Tegetthof-ovih ulicah; Celje: Baumbach-ova lekarnica; Gradec: Bratje Oberranzmeyer Droge. In J. Purgleitner, lekarn. „Pri Jeleni“; Dunaj: Pezold & Stüss; Celovec: A. Beinitz, lekarna na starem trgu; Ptuj: Gosp. Karagyena, lekar; Ljubljana: M. Golob, kupčevalce z medic. zelišči, čaji in dišavami.

Pri Janezu Giontini-tu, bukvanji v Ljubljani se dobi

„VERTEC“

od leta 1871 terbo in prav čedno vezan po 2 gld. 50 kr.

Starši, ki želite svojim otrokom veselje narediti sezite po njem!

(35—3)

(51—2)

brata Koceli,

Ljubljana, glavni trg.

 Zastonj in franko dobi vsakdo en ilustriran katalog, v katerem je tisuč-
vrstno blago zapisano.

Neverjetno, pa vendar resnično je,

da se spodaj zaznamovane regulirane

- Le gld. 10** prav angleška srebrna cilindrična ura s kristalnimi stekli, kazalom minut, s fino verižico vred iz pravega talmi-zlata, z medaljonom in garantilnim pismom; bolj fine gld. 12, 14.
- Le gld. 19.50** prav angleška, prefino v ognju pozlačen srebrni kronometer z dvojnimi plaščem, prečno emailiran, s fino verižico vred iz talmi-zlata, medaljonom in garantilno pismo.
- Le gld. 15.50** prav angleška, prefino v ognju pozlačen srebrni kronometer z enojnim plaščem z verižico vred, medaljonom in garantilno pismo.
- Le gld. 14** prav angleška dobra ura iz talmi-zlata, cilindrična, najnovejši fazon, z dvojnimi kristalnimi stekli, kjer se tudi zaprto kolesje vidi, z verižico, medaljonom in garantilnim pismom.
- Le gld. 14** ura v talmi-zlatu z dvojnimi plaščem, savoneto, skakaleem in kristalnimi stekli, z verižico vred iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim pismom.
- Le gld. 15 ali 18** prav angleški remontoar à la Prince of Wales, najmočnejše vrste s kristalnimi stekli, kolesjem iz nikla v pravem čistem talmi-zlatu; te ure imajo prednost, da se lahko brez ključa

ure po tako nizki ceni prodajajo.

- navijejo; k takim uram dobi vsaki verižico iz talmi-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred zastoj.
- Le gld. 15 ali 18** čisto majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, z verižico vred iz talmi-zlata za okoli vratu in garantilnim pismom.
- Le gld. 13** srebrna cilindrična ura s skakaleem in močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom vred iz talmi-zlata.
- Le gld. 22** prečna srebrna siderna ura na 15 rubinov z prefino verižico in medaljonom iz talmi-zlata.
- Le gld. 24** srebrna remontoarna ura, ki se da brez ključa naviti, z verižico iz talmi-zlata in medaljonom vred.
- Le gld. 30 do 36** zlati cilindrična ura št. 3 z verižico iz talmi-zlata, medaljonom in garantilnim pismom.
- Le gld. 40 do 70** zlati siderna ura z verižico iz talmi-zlata, medaljonom in garantilnim pismom.
- Le gld. 24, 26, 28** zlati ura za gospe z verižico iz talmi-zlata, medaljonom in garantilnim pismom.

kakor tudi

Srebrna cilindrična ura s 4 rubini . . . od gld. 10 do 12	remontarne ure s sidrom, prave, . . . od gld. 28 do 30	detto dvojni zapor, 8 rubinov . . . od gld. 40 do 48
detto z zlatim robom, na skok od gld. 13 do 14	naviti . . . od gld. 38 do 40	detto emailirane z diamanti . . . od gld. 50 do 65
detto za gospe . . . od gld. 15 do 18	remontarne ure z dvojnimi zapori . . . od gld. 35 do 40	siderna ure s 15 rubini . . . od gld. 35 do 44
na cilindru, z dvojnimi zapori . . . od gld. 15 do 17	remontarne ure s kristalnimi stekli . . . od gld. 30 do 36	detto bolj fine, zlat plašč . . . od gld. 45 do 60
detto s kristalnimi stekli . . . od gld. 14 do 17	remontarne ure s kristalnimi stekli . . . od gld. 30 do 36	s sidrom in dvojnimi zapori . . . od gld. 55 do 120
ure s sidrom na 15 rubinov . . . od gld. 16 do 19	vojne remontoarne ure . . . od gld. 38 do 45	detto z zlatim plaščem gld. 65, 70, 80, 90, 100 do 120
detto, bolj fine, s srebrnim plaščem . . . od gld. 20 do 23	Zlate na cilindru, zlati št. 3, z 8 rubini . . . od gld. 30 do 36	detto s kristalnim steklom . . . od gld. 45 do 75
detto s sidrom z dvojnimi zapori . . . od gld. 18 do 23	ure za gospe s 4 in 8 rubini . . . od gld. 25 do 30	ure s sidrom za gospe . . . od gld. 40 do 48
s sidrom, bolj fine . . . od gld. 24 do 28	detto emailirane . . . od gld. 30 do 36	detto s kristalnimi stekli . . . od gld. 45 do 60
angleške s sidrom s kristalnim steklom . . . od gld. 18 do 25	detto z zlatim plaščem . . . od gld. 35 do 40	detto z dvojnimi zapori . . . od gld. 100, 110, 120 do 150
vojne ure s sidrom, dvojni zapori . . . od gld. 25 do 16	detto emailirane z diamanti . . . od gld. 38 do 48	Zlate remontoarne ure, ploščate, s steklom gld. 80, 90, 100
	detto s kristalnim steklom . . . od gld. 38 do 45	detto, dvojni plašč . . . gld. 100, 110, 120 do 150

dalje

Srebrne urne verižice po gld. 3.50, 4, 5, 6, 7, 8 do gld. 10.
Verižice iz talmi-zlata, kratke, po gld. 1, 1.30, 1.60, 2, 3, 4, 5, 6, dolge, * 1.60, 2.50, 3, 4, 5, 6 in 7.

Ure se menjujejo.

Vse ure so iz blaga prve vrste in se ne smejo zamenjavati z drugimi navadne sorte.

Za naprej poslan denar ali za počtno povzetje se vsako naročilo v 24 urah stori in če blago ni po volji, radovoljno se zamenja. — Neregulirana ura za 2 gld. cenejša. — Naznanila cen zastoj. Urarji, kupcevalci z urami najdejo veliko zalogo vsakovrstnih ur pripravljanih; le ker ure iz prve roke iz Angleškega dobivamo in ker jih mnogo prodamo, nam je mogoče, jih tako po ceni prodajati.

N. Glattau, Uhrmacher, Wien, Kärntnerstrasse Nr. 51, Palais Todesco.

Praktično občinstvo zdaj le redko še kupuje in nosi lišp iz pravega zlata, kateri silo denarja požre, ker za prečudno dober kup imamo, kar pravo zlato (56—10)

novo iznajden metal

Talmi-zlato!

Pravo le tukaj

Pravo le tukaj

Patent N. Glattau-a.

Garantira se, da se ta lišp tudi po dolgoletni noši ne spremeni, da se ne da ločiti od prav zatega in da se po sledeči nizki ceni prodaja, zato da si ga vsakdo pripravi zamore.

Lišp za gospe:

- 1 krasna broša, kr. 80, gld. 1, 1.20, 1.80, gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- 1 par uhanov 80 kr., gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
- 1 garnitura broša in uhanu po enem okusu gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 8, 8.50, 9.
- 1 mičen ovrtnik za gospe, s križcem 85 kr., fin gld. 1, prefin gld. 1.50, najfiniši gld. 2, 2.50.
- 1 težek zapestnik gld. 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7.
- 1 krasen medaljon, kr. 50, 80, gld. 1, 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3, narfinjši gld. 3.50, 4, 5.
- 1 eleganten prstan s kameni ali brez njih kr. 50, 80, gld. 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
- 1 mičen lišp za okoli vratu z medaljonom gld. 2.80, 3, 3.50, 4, 4.50.

Lišp za gospe:

- 1 elegantna, najmodernejša verižica za uro gld. 1, 1.30, 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, z medaljonom, gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6.
- 1 dolga verižica za okoli vratu, neločljiva od prav zlate, gld. 1.80, 2.80, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7.
- 1 fina igla za šale ali vratnike, kr. 50, 80, gld. 1, 1.50, 2.
- 1 prefin medaljon za na urne verižice za gospe, gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

- 1 fin prstan za gospe s kameni ali brez njih kr. 50, 80, gld. 1, 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4.
- 1 zvezek urnih navezkov 40, 60, 80 kr.
- 1 par najbolj modernih gumb za manšete z emailiranimi kameni ali brez njih kr. 50, 80, gld. 1, 1.50, 2, 2.50.
- 1 garnitura predrajenih in manšetnih gumb po enem okusu kr. 50, 70, 85, gld. 1, 1.50, 1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Briljanten lišp. tako izpeljan, ko pravi, tako da celo poznatelj prekanji. Ta lišp je iz pravega kineškega srebra ali iz pravega talmi-zlata, kameni iz gorskega kristala, z diamantovim prahom brušenega, tako da nikdar živca blišča ne izgubijo. Najfinišje sorte so v pravo srebro vkovane.

- 1 broša gld. 1.50, 2, prav fina gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- 1 par uhanov gld. 1.50, 2, popolnem finih gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- 1 par predrajenih gumb gld. 1.10, 1.50, 2.
- 1 par manšetnih gumb, gld. 1.80, 2.80, 3, 3.50.
- 1 igla za ovrtnik gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3.
- 1 briljanten prstan, prefin, gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5.
- 1 zapestnik z briljantnimi kameni nastavljen, gld. 2, 2.50, 3.50, 4.50, 5.50.

Lišp za žalost in črni modni lišp

- v najelegantnejših fazonih iz jeta, lave, bivolovega rogu in ponarejenega jeta.
- 1 garnitura, broša in uhanu po enem okusu kr. 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.30, 1.50, popolnem fina, gld. 1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4.
 - 1 braseleta kr. 30, 50, 80, gld. 1, 1.50.
 - 1 verižica za okoli vratu s križcem v bivolovem rogu kr. 45, v kavčuku kr. 65, 80.
 - 1 garnitura predrajenih in manšetnih gumb kr. 25, 35, 50, 80.
 - 1 urna verižica kr. 20, 30, 50, 80.
 - 1 dolga urna verižica kr. 30, 50, 80.
 - 1 gumba za ovrtnik 5 kr.
 - 1 eleganten obroč za lase gld. 35, 50, 80.

Večno dišeči lišp iz naravne indijske rastline, ki naravno vonjavo vedno obdrži in je po najnovejši modni narek. Elegantnejšega kot lišp niti in zavolje vonjave je zelo priljubljen. Če gospa garnituro tega lišpa nosi in v kak salon pride, ga v malih minutah parfumira.

- 1 broša kr. 80, gld. 1, 1.20, 1.50, 2, 3.
- 1 par uhanov kr. 80 do gld. 1, 1.20, 1.50.
- 1 braseleta kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.50, 2, 3.
- 1 ovrtnik kr. 60, 80 do gld. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50.
- 1 urna verižica za gospe, dišeča gld. 1.40.

Kdor te reči hoče, naj se obrne pismeno ali osebno samo in edino na

N. Glattau-ov prvi pariški bazar za Avstrijo na Dunaji,

v koroški ulici 51, palača Todesco.

Naročilna pisma se lahko pišejo v vsakem jeziku. Pošiljanje v provincijo se godi za povzetje ali za pred poslan denar. Popolna kazala cen se zastoj pošiljajo, če se želé.

Klic iz Dunaja! Slovenci! Bratje!

Pod varstvom grofa Hohenwarta se je lani veliko slovensko podvzetje na Dunaji utemnilo. Slovan ni več prisiljen, kupovati potrebno blago pri kakem nemškutarskem judovskem kupcu, kateri ga ne samo goljufava, temveč ga še zaradi njegove narodnosti zasmejuje. To se je sedaj nehalo in vsakdo se lahko na nas obrne in za malo denarja najboljšo, najsolidnejšo blago dobi.

Razpošiljamo vsak dan za povzetek:

- po gld. 1.54 salonske ure z realno garancijo vred, večja vrsta po 1.80, ure ki bijejo, po 2.95, 3.25; največja vrsta 5.50.
- po 48 kr. lepo sliko Marije ali Jezusa v elegantnem pozlačenem okviru; manjše slike po 32 kr.
- po 23 kr. termometer z vlagališčem vred; mali termometri s klobukom po 20 kr.
- po 1.30 in 1.80 najlepša urna verižica iz koliničnega zlata, dolge verižice 1.80—2.60—3; najlepša 4—4.50.
- po 68 kr. 6 velikih kosov finega, pravega glicerinskega mila; 1 funt 16 kosov najboljšega mandeljnovnega mila 37 kr.
- po 54 kr. 50 kosov najfinišnega papirja za pisma z zavitki vred; isto barveno 64 kr.
- po 15, 24, ali 32 kr. jako dober nožek; najfinišje sorte 64, 78, 96 kr.
- po 90 kr. ali 1.15 jako lep dalekozogled;
- po 43 kr. greblje za obliko z rožami in petimi zobmi; velika elegantna sorta 68, 95 kr.
- po 10, 20 ali 30 kr. najboljši glavnički za česanje in prah iz kavčuka.
- po 2.10 ali 3 gld. čarovna kasete z mnogimi aparati za glumarstvo, k tem nauk v rabi.
- po 28, 46, 53 ali 84 kr. prodajamo najlepše pah-ljave za gospe; najfiniši veljajo samo gld. 1.20, 1.48, 1.90, 2, 2.80.
- po 32 kr. fotografski album, lep po 60, 80 kr., 1.12, 1.34, jako lep po 1.74, 2.00, 2.95 z muziko 8.35—9.
- po 38 kraje. politura za hišno opravo, po kateri stara oslepla oprava v nekolikih urah lako lice dobi, ko nova. Velika steklenica 52 kr.
- po 1.70 dvanaest jednih priprav. Najboljša vrsta po 2.95, 3.80 kr.
- po 83 kr. in 1.15 dvanaest žlic za jed, kakor zajemavnice 58 kr., zajemavnice za mleko 41 kr., 1 kuhinjski nož 35 kr.
- po 74 kr. ali 1.20 lepe vratne verižice za gospe s križcem. Majhna sorta 2.05 kr.
- po 4.80 čudovite lepa slika v oljnatih barvah s širokim zlatim okvirom 28" široka, 33" dolga, kazajoča deželo.
- po 86 kr. čedno risavno orodje, veliko po 1.48 k.
- po 1.30 ali 1.55 velik zlat prstan s pečatom z garancijo; najlepši prstani 2.50, 3.
- po 50, 80 kr. ali 1.15 varna ključavnica.
- po 29 kr. 1 steklenica kletja, s katerim se lahko vsak predmet za vedno zveže.
- po 4, 5, 8, 10 ali 15 kr. najlepši umetni ogenj, ki se lahko v vsaki sobi seže. On je brez duha in nevarnosti. Večji jako lepi veljajo 25, 30, 35, 40, 50. Cele kasete z vsemi sortami napolnjene, velika 154, večja 2.95, največja z vsemi mogočimi po 4.48, zraven tega nauk.
- po 19 kr. 100 dobrih jeklenih peres, najfinišje sorte 1 kanton s 114 peresi 38, 50, 65.
- po 40 kr. ali 60 loterijska igra.
- po 20, 32, 51 ali 65 imamo najlepše garniture, broše in uhanu v zalogi; najfinišje sorte 1.12, 1.43.
- po 83, 1.20, 1.60, 1.80, 2.50 in 3.40 ena magična laterna, s katero lahko vsak duhovno pokaže, za 1.80 ali 2 gld. 1 omijavna (lavoir) iz posrebrenega metala, ki se tudi v 20 letih ne spremeni.
- za 1.40, 1.90 ali 2.93 iz angleškega blaga narejen jako dober dežnik, najfinišje sorte 3.50, 4.
- za 50, 82, 98 ali 1.20 prodajamo jako elegantne kasete s pripravo za življenje: najelegantnejše veljajo 1.54, 1.90 in 2.75 kr.
- po 15 kr. en par finih nogov; najfinišje sorte 22, 27, 35 kr.
- po 9 kr. ena škatlja, v kateri je 5 kosov najfinišnega pečatnega voska.
- po 25 kr. pravo orodjevalje, s katerim se lahko vsi lasje temno pobarvajo; velika steklenica 45 kr.

Najnovejše!

1 kanton, v katerem je cel alfabet z vsemi številkami in določili, vrezan v metal; s tem se vsakovrstni napisi in številke na papir, les, pleh itd., krasno lahko vtisnejo. Za poslovnike, učence in privatne osebe je ta pisemska garnitura ne samo interesantna, temveč jako koristna. Cena 1 gld., isto z velikimi pisemskimi gld. 2.10. 1 kanton s tablam, s katerimi si vsak deček vojske in figure lahko napravi, 80 kr.

Za zaznamovanje perila

se oni obrazi jako priporočajo.

Naznanilo!

1 steklenica c. kr. priv. slo nove zobne paste, ktera v petih minutah najbolj črne zobe blisčeče bele stori, velja gld. 1.48 in se samo in edino pri nas dobi.

Slovanski narodni Bazar in razpošiljavni posel na Dunaji, Mariahilferstrasse, Nr. 71 A.

Slovanski bratje! pridite osebno ali pišite, kadar gori omenjenih reči potrebujete. Razpošiljamo vse za povzetek. Trgovcem damo kljub tako nizkim cenam še odpustek.

(21—13)

Z visokim spoštovanjem

Čech & Kment.

Prva občna zavarovalna banka „SLOVENIJA.“

Čedalje bolj se neogibnost v obče spoznava, da mora slovenski narod tudi v materialnem obziru se na lastne noge postaviti, ter se od tujega kapitala, kolikor je mogoče, osvoboditi.

Morebiti niso na nobenem drugem polji te razmere tako ostro vidne, kakor prizavarovanji. Sto in sto tisučev se vsako leto zavarovalnih premij iz dežele iztirava, pomagaje delničarjem tujih društev visoke dividende izplačevati.

Merodajni faktorji: deželni zbori, občinska zastopstva, društva in žurnalistika, so večkrat pripoznavali, da je treba lastno zavarovalno društvo za slovenske dežele osnovati.

To je dalo nekterim rodoljubom povod, popolni operat takega zavarovalnegadruštva na podlagi najbolj zanesljivih statističnih dat in dozdnajnih skušenj izdelati dati, ter c. k. ministerstvu predložiti.

Z razpisom dne 25. prosinca l. 1872 je c. k. ministerstvo napravo „prve občne zavarovalne banke Slovenije“ s sedežem v Ljubljani dovolilo.

Banka „Slovenija“ je društvo na delnice, in bo v vsih razdelkih zavarovanja zavarovalo proti odločeni zavarovalnini, to je: proti škodi po ognju, nad revaževanji, po toči in zrcalnem steklu, ko bi se strlo, kakor tudi na človeško življenje.

Delnice se bodo brez bankirskega posredovanja neposredno občinstvu oddavale, in na ta način po bolj ugodnem kursu dobivale.

Iz druge strani se bo pa tako tudi glavni namen banke pospeševal, ki obstoji v tem, da se bodo [delnice v slovenskem narodu umestile, in bode narod tudi v prihodnje banko v rokah obdržal.

Delnice „Slovenije“ so pripravne prav ugodno kapital nalagati:

1. Na vsako delnico, katerih se bo zdaj razdalo 3000 z imensko vrednostjo od 200 fl., se bo plačevalo po 40⁰/₀, in to po kursu od 85⁰/₀, toraj za eno delnico 68 fl. a. v.

2. Z ozirom na oddajevalni kurs nese delnica stalni dohodek blizo do 6⁰/₀, in

3. vrh tega naddividendo iz čistega upravnega dobička, od kterega je 40⁰/₀ pravilno delničarjem odločeno.

Po dozdnajnih skušnjah družih zavarovalnih društev ni dvomiti, da bodo delnice banke „Slovenije“ v kratkem gotovo 12—15⁰/₀ nosile.

4. Vsak lastnik tudi le ene same delnice ima pravico v občnem zboru glasovatiosebno ali po oblaščenju, z edino omejitvejo, da nobeden ne sme več kakor 40 glasov zastopati.

5. Vsak delničar pomaga s tem narodnim podvzetjem slovenskemu narodu lastno zavarovalno društvo osnovati ter posrediti, da trdo pridobljeni novci v domači deželi ostanejo.

6. Ker je 15⁰/₀ čistega dobička dobrodelnim namenom odločenih, odpirase tu še drugi vir bankini dobrodelnosti.

7. Skrajno je še povdarjati, da so pripravljeni fondi banke pravilno odločeni, menjice eskomptovati, posojevati na državne in obrtnijske papirje, na posestva proti hipotekarnemu uknjiženju, posestnikom, obrtnikom, skupščinam in občinam, da bo na ta način mogoče v posameznih krajih pamanjkanje denarjev zatreti.

Tarife za raznovrstne oddelke zavarovanja so po najbolj zanesljivih statističnih datih sestavljene in se bo gospodarstvo v vsakem oziru na reelno podlago postavilo. V ta namen se bodo v vsih večih mestih in v posameznih okrožjih nadgledni svetovalci (sestavljene iz delničarjev in zavarovancev) postavili.

Gospodarsko svetovalstvo je iz sledečih oseb sestavljeno: Svetli knez instari grof **Lavoslav Salm Reiferscheid**, grajščak v Novem Celju itd. (predsednik); dr. **Etbin Henrik Costa**, odvetnik in deželni odbornik v Ljubljani, (podpredsednik); **Andrej Pirnat**, posestnik v Ljubljani; **Vekoslav Pesarič**, c. k. sodnije svetovalce v Celju; **Mihael Herman**, deželni odbornik v Gradci; dr. **Jože Ulaga**, profesor bogoslovja v Mariboru; **Jože Hauswirth**, posestnik v Celju; dr. **Štefan Kočevár**, c. k. okrajni zdravnik v Celju; dr. **Vekoslav Valenta**, c. k. zdravstveni svetovalce in profesor v Ljubljani; **Ivan Stuhec**, c. k. sodnije svetovalce v Celju; **Dragotin Ahčin**, trgovec v Ljubljani; **Florian Konšek**, c. k. okrajni predstojnik v pokoji v Ljubljani; dr. **Franjo Radej**, c. k. bilježnik v Mariboru (gospodarski svetovalci). —

(Namestniki): **Jakob Kureš**, c. k. okrajni pristav v Kozjem; **Franjo Šentak**, posestnik na Vranskem; **A. Zvanut**, veliki trgovec na Občini.

Pregledovalni odbor je s sledečih oseb sestavljen; Dr. **Janez Zlatoust Pogačar**, stolni prošt v Ljubljani; **Gustav Tönnies**, lastnik tovarne v Ljubljani; **Jože Debevec**, trgovec v Ljubljani.

Delnice se bodo na ta-le način podpisovale:

1. Za vsako delnico z imensko vrednostjo od 200 gold. se bo vplačevalo 40⁰/₀ po kursu od 85⁰/₀ v gotovini; potem se bodo dobivali medčasni listi.

2. Za 1 delnico je toraj treba 68 gold. v gotovini, od ktere se bo vplačevalo po 20 gold. precej pri vpisovanji, 48 gold. pa v prihodnjih 30 dneh.

3. Vsak podpisani znesek daje od dne vplačila 5⁰/₀, oziroma na izdajavni kurs od 85⁰/₀, blizo 6⁰/₀.

4. Vsacemu podpisovalcu je na izvoljo dano, tudi vsih 40⁰/₀ za delnico precej vplačati.

5. Podpisovalo se bode ali pri banki v Ljubljani, ali pri agentih, kterim se bo dalo pooblastilo za to od gospodarskega svetovalstva.

6. Vplačevalo se bo ali pri banki v Ljubljani, ali se ji naj novci po pošti pošiljajo. Agentom naj se plačuje le proti od gospodarskega svetovalstva podpisanim pobotnicam.

Bankina pravila se dobivajo pri banki „Sloveniji“ v Ljubljani, in tudi pojasnila se ustmeno ali pismeno pri njej dovoljno dajejo. (39—8)

V Ljubljani, dné 24. februarja 1872.

Za ravnateljstvo prve občne zavarovalne banke „SLOVENIJE“:

Knez in stari grof **Salm Reifferscheid** l. r., grajščak itd. itd.
predsednik.

Dr. **E. H. Costa** l. r., odvetnik in dež. odbornik itd. itd.
podpredsednik.